

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318203201
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318203201.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v spore žalobcu : L. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F., t.č. ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, zastúpený splnomocnenkyňou : VIA LEGE, s.r.o., so sídlom Veterná 1093, Pata, IČO: 36 866 415, proti žalovanej : U. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, zastúpená splnomocnenkyňou: AK Prachová & Partners, s.r.o., Miletičova 21, Bratislava, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Galanta sp. zn. 8C/11/2018-198 zo dňa 2. augusta 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie nariadil zabezpečovacie opatrenie: Súd zriaďuje záložné právo na bankový účet žalovanej U. Y. vedený v A. Q., a.s., IBAN: P XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, na zabezpečenie zaplataenia peňažnej pohľadávky žalobcu vo výške 36.000 Eur s príslušenstvom.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie po citácii § 324 ods. 1 a 3, § 326 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1, § 343 ods. 1 -3, § 344 Civilného sporového poriadku a vecne tým, že „zo spisu Okresného úradu Galanta, katastrálny odbor z kúpnej zmluvy zo dňa 20.5.2019 uzavretej medzi žalovanou ako predávajúcou a kupujúcim A. K. súd zistil, že hore uvedená nehnuteľnosť bola odpredaná za sumu 66.000 eur a to tak, že prvá časť kúpnej ceny vo výške 15.000 Eur bude uhradená pri podpise kúpnej zmluvy, druhá časť kúpnej ceny vo výške 17.000 Eur do desiatich pracovných dní od podpisu zmluvy, tretia časť vo výške 17.000 Eur do dvadsiatich dní od podpisu zmluvy a štvrtá časť vo výške 17.000 Eur do tridsiatich dní od podpisu kúpnej zmluvy na bankový účet žalovanej vedený v A. Q., a.s. IBAN: P XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Rozsudkom sp. zn. 8C/11/2018 - 125 zo dňa 4.4.2019 tunajší súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 36.000 Eur s príslušenstvom. Rozsudok nie je právoplatný. Súd je toho názoru, že finančné prostriedky zo zaplatenej kúpnej ceny sa nachádzajú na účte žalovanej, že je potrebné zabezpečiť peňažnú pohľadávku žalobcu ako veriteľa na zaplataenie 36.000 Eur s príslušenstvom v zmysle rozsudku tunajšieho súdu, nakoľko je tu obava, že exekúcia bude ohrozená, keďže žalovaná sa zbavuje svojho majetku predajom nehnuteľností. Žalobca osvedčil skutočnosti preukazujúce dôvodnosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, pretože za daného stavu je potrebné zabezpečiť peňažnú pohľadávku žalobcu ako veriteľa“.

3. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalovaná prostredníctvom splnomocnenkyne, ktorým sa domáhala zmeny napadnutého uznesenia tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa zamietne. Keďže žalovaná je dlhodobo na rodičovskej dovolenke a okrem rodičovského príspevku a prídavku na dieťa nemá žiaden príjem, vydané zabezpečovacie opatrenie nespĺňa znaky primeranosti. Žalovaná je presvedčená, že okresný súd nezhodnotil, či zásah do práv dotknutej osoby je primeraný. Žalovanej nie je zrejmé, ako prvostupňový súd mohol vydať neodkladné opatrenie, a to zákaz nakladať

s finančnými prostriedkami vo výške 36.000 Eur a následne vydať v totožnej veci zabezpečovacie opatrenie, a to zriadiť záložné právo na bankový účet žalovanej vedený v A. Q., a.s., IBAN: P XXXX XXXX XXXX XXXX, na zabezpečenie zaplatenia peňažnej pohľadávky žalobcu vo výške 36.000 Eur s príslušenstvom. Žalovaná uvádza, že má tohto času na bankovom účte vedenom v A. Q., a.s., IBAN: P XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX blokáciu vo výške takmer 76.000 Eur. Žalovaná je slobodnou matkou dvoch detí, a teda aj s ohľadom na zásadu primeranosti zabezpečovacieho opatrenia je zjavne neprimerané, aby jej súd zakázal nakladať s finančnými prostriedkami na účtoch ako aj finančnou hotovosťou, tohto času do výšky takmer 76.000 Eur. Pokiaľ žalobca tvrdí, že jediný majetok, ktorý žalovaná vlastní, bol rodinný dom so súp. č. XXX s pozemkom parc. č. 6773/3 a 6773/2 v obci F., katastrálne územie F., okres Galanta, zapísané na LV č. XXX a iný majetok relevantnej hodnoty žalovaná nevlastní, musí tuto skutočnosť aj preukázať. Pokiaľ žalobca v predmetnom návrhu tvrdí, že predmetná nehnuteľnosť bola navyše darom žalobcu pre žalovanú, ktorého vrátenia sa žalobca domáha proti žalovanej, a to v súdnom konaní pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 17C/692/2015 a aktuálne v štádiu dovolacieho konania pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Cdo/111/2019, nevyhnutné je uviesť, že ako prvostupňový súd tak aj súd druhého stupňa nerozhodol v prospech žalobcu a žalovanú nezaviazal na vrátenie daru. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaná je ako vlastníčka nehnuteľnosti oprávnená so svojim majetkom nakladať podľa svojho uváženia. Na podporu svojich tvrdení žalovaná poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Trnava, sp. zn. 23Co/322/2017. Ako odvolacie dôvody žalovaná uvádza § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že odvolanie nie je dôvodné, odvolaním napádané uznesenie je správne a zákonné, a boli a sú splnené všetky podmienky na jeho vydanie. K veci samej považoval za potrebné uviesť, že žalovaná ako vtedajšia manželka bola žalobcom splnomocnená na zabezpečenie predaja jeho nehnuteľností, ktoré zdedil po starých rodičoch. Žalovaná ale kúpnu cenu, ktorú z predaja inkasovala, žalobcovi nevydala, hoci ako splnomocnená zástupkyňa bola na toto voči žalobcovi povinná. Preto Okresný súd Galanta rozsudkom sp. zn. 8C/11/2018 zo dňa 04.04.2019 správne zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 36 000 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 36 000 Eur od 27.3.2018 do zaplatenia ako aj nahradiť trovy súdneho konania. Žalovaná sa voči rozsudku odvolala a kým sa rozsudok stane právoplatným, uzavrela kúpnu zmluvu ako predávajúca s A. K. ako kupujúcim (ktorý je bratom jej druhá a otca jej dvoch mal. detí) na jediný majetok, ktorý žalovaná vlastní, a to na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre k.ú. F.. išlo v podstate o právny prevod majetku a do určitej miery fingovaný, lebo ako žalovaná, tak aj jej deti a druh - brat kupujúceho ostali v prevádzanej nehnuteľnosti v F. bývať. Zároveň kupujúci ostal bývať u svojich rodičov v C.. Kúpna zmluva bola riadne zapísaná v katastri nehnuteľností, aj obsiahnutá v zbierke listín, preto odvolacia námietka žalovanej, že nebolo preukázané scudzenie jej majetku je neopodstatnená. Navyše žalovaná dobre vedela, že predala nehnuteľnosti, ktoré jej daroval žalobca, a ktorých vrátenia sa žalobca domáhal voči žalovanej. Vedela aj to, že žalobca sa vrátenia daru domáha aktuálne aj v dovolacom konaní na Najvyššom súde SR (2 Cdo/111/2019). Žalovaná zároveň si bola a je dobre vedomá, že má voči žalobcovi zmluvný záväzok v zmysle darovacej zmluvy k predmetným nehnuteľnostiam (ktoré predala) umožniť žalobcovi v nich doživotné bývanie, ktorý záväzok tiež porušila, keď nehnuteľnosti predala (viď spis Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 17C/692/2015). V súvislosti s vyjadrením k odvolaniu žalobca skontroloval katasterportal a zistil, že došlo v auguste 2019 k opätovnému predaju nehnuteľností a zároveň k ich zaťaženiu záložným právom. Pritom nariadené zabezpečovacie opatrenie (záložné právo k týmto nehnuteľnostiam), ako ho správne nariadil Okresný súd Galanta na návrh žalobcu, bolo Krajským súdom Trnava zrušené, lebo Krajský súd Trnava nemal za preukázanú hrozbu, že žalovaná nehnuteľnosti predá. A tak ich predala a tým zamarila plnenie jej zmluvného záväzku voči žalobcovi (umožniť mu doživotné bývanie v danej nehnuteľnosti), ako aj tým zmarila možnosť vrátenia týchto nehnuteľností žalobcovi ako darcovi, ako aj chce tým zmariť plnenie svojho zákonného záväzku (dlhu) voči žalobcovi vydať mu pre neho inkasovanú kúpnu cenu za iné nehnuteľnosti. Konanie žalovanej voči žalobcovi je minimálne špekulatívne a je zamerané na poškodenie žalobcu. Žalobca sa dôvodne cíti žalovanou podvedený a okradnutý. Žalovaná si účelovo ponechala peniaze z predaja žalobcovho majetku, ktoré mu mala vydať a následne sa účelovo zbavuje ostatného svojho majetku, aby mu tieto dlžné peniaze v zmysle rozsudku nemusela nikdy zaplatiť. Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj preukázané tvrdenia žalobcu a žalovanej a dôkazy predložené v tomto konaní a konaní na tunajšom

súde pod sp. zn. 17C/692/2015 a skutočnosti vyplývajúce z katastra nehnuteľností (k LV XXX pre k.ú. F.) jednoznačne vyplýva dôvodnosť a potreba vydania neodkladného opatrenia. Na vydanie daného neodkladného opatrenia boli a sú dané všetky zákonné dôvody.

5. K vyjadreniu žalobcu žalovaná prostredníctvom splnomocnenkyne podala repliku. Vyjadrenie žalobcu sa netýka odvolania, je bezpredmetné. Žalovaná naopak opätovne poukazuje na dôvod podania odvolania voči napadnutému uzneseniu, na jeho nedôvodnosť a neprímeranosť. Zo strany žalobcu nebola primeranosť nijako preukázaná. Odvolávanie sa na právoplatne skončené konanie, v ktorom bola jeho žaloba zamietnutá, resp. informatívnym výpisom z katastra nehnuteľností bez preukázania konkrétneho cudzovacieho úkonu, nemôže obstať. Žalobca v návrhu (opakovane však bez nejakého dôkazu) uvádza, že žalovaná je bez príjmu (len rodičovský príspevok). Je pravdou, že žalovaná je slobodnou matkou dvoch detí, a teda aj s ohľadom na zásadu primeranosti neodkladného opatrenia je zjavne neprímerané, aby jej súd zakázal absolútne nakladať s finančnými prostriedkami na účtoch, ako aj finančnou hotovosťou. Súd napadnuté rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Podstatnú časť odôvodnenia v podstate vybavil len jedným odsekom, kde uviedol, že má za to, že je potrebné dočasne upraviť pomery medzi žalobcom a žalovanou. Je právom strany sporu, aby bolo rozhodnutie presvedčivo odôvodnené, čo sa však nestalo. V zmysle konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR jasne a jednoznačne odôvodnené rozhodnutie procesnej povahy tvorí súčasť základného práva na súdnu ochranu. Aj zo znenia § 220 ods. 2 v spojení s 234 ods. 2 Civilného sporového poriadku podľa žalovanej celkom jednoznačne vyplýva záver, že je porušením zákona (Civilného sporového poriadku), ako aj práva na spravodlivý súdny proces, ak odôvodnenie rozhodnutia neobsahuje úvahy, ktorými sa súd pri aplikácii právneho predpisu riadil. Napadnuté rozhodnutie, ktoré tieto úvahy súdu neobsahuje, je nezrozumiteľné, nedostatočne odôvodnené, a teda nezákonné. Žiada odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacie opatrenia zamietne.

6. Žalobca prostredníctvom splnomocnenkyne v duplike uviedol, že vyjadrenie žalovanej je nezrozumiteľné, lebo nie je zjavné, či sa týka uznesenia Okresného súdu Galanta sp. zn. 8C/11/2018-163 alebo uznesenia Okresného súdu Galanta sp. zn. 8C/11/2018-198. Kým celé vyjadrenie venuje žalovaná téme neodkladného opatrenia, svoj záverečný návrh smeruje k bližšie neurčenému zabezpečovaciemu opatreniu. Vyjadrenie žalovanej je nepravdivé. Najmä je nepravdivé v tom, že by žalovaná mala uložený „absolútny“ zákaz nakladať s finančnými prostriedkami. Tento zákaz má žalovaná od súdu len do výšky pohľadávky žalobcu voči nej, ktorá pohľadávka bola potvrdená súdnym rozhodnutím vo veci samej (a to do konca len čo do časti tejto pohľadávky, najmä vzhľadom na príslušenstvo a súdne trovy). Ďalej sa z predložených dôkazov javí nepravdivé, že by žalovaná dlhovaná suma bola reálne zabezpečená, keďže daná suma sa na bankovom účte v čase zabezpečenia záložným právom k bankovému účtu už nenachádzala!!!, a to podľa predložených dôkazov samotnou žalovanou (screenshot obrazovky bankovej aplikácie). A to napriek tomu, že príslušná suma peňazí na bankovom účte mala byť titulom úhrady kúpnej ceny za nehnuteľnosť ako aj z dôvodu nariadeného neodkladného opatrenia, ktorým sa žalovanej zakazovalo nakladať s finančnými prostriedkami do výšky časti zabezpečovanej pohľadávky. Vyjadrenie žalovanej je nepodložené v rozhodujúcom tvrdení, že by banka titulom súdnych uznesení v danej veci mala žalovanej blokovať vyššiu sumu, než je zabezpečovaná pohľadávka žalobcu. Screenshot obrazovky bankovej aplikácie, z ktorej sú zjavné len niektoré čiastkové údaje, nie je žiadnym relevantným dôkazom. Ak by aj boli pravdou tvrdenia žalovanej o „dvojitej“ blokácii na jej účte, tak je výlučne vecou komunikácie medzi ňou a bankou, aby došlo k náležitej úprave v zmysle vydaných súdnych rozhodnutí. Nie je hospodárne, aby súd vo veci konal tam, kde môže predmetnú nepreukázanú a nepodloženú situáciu („dvojitú blokáciu účtu“) riešiť samotná žalovaná, príp. v súčinnosti so žalobcom. Z minulého konania žalovanej voči žalobcovi je pritom zjavné, že účelom jej konania je nesplnenie jej záväzkov voči žalobcovi, t.j. neuspokojenie pohľadávok žalobcu voči žalovanej. Žalovaná bola (ako vtedajšia manželka žalobcu) žalobcom splnomocnená na predaj nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu, ale zinkasovanú kúpnu cenu pre žalobcu tomuto nevydala. Preto bol aj vydaný rozsudok vo veci samej, ktorý ju zaviazal inkasovanú kúpnu cenu pre žalobcu mu aj vydať. Uvedené žalovaná odmieta. Ďalej žalovaná (ako vtedajšia manželka) prijala od žalobcu dar - rodinný dom so záhradou, kedy sa v predmetnej medzi nimi uzavretej zmluve zaviazala, že mu v darovanej nehnuteľnosti umožní doživotné nerušené bývanie. Namiesto toho si do domu nasťahovala milenca a splodila s ním dve deti, so žalobcom sa rozviedla a darovaný dom predala, a to predajom na brata jej druhá. Uvedené vyplýva zo zápisov v katastri nehnuteľností k LV XXX pre k.ú. F. a zo súdneho konania pod sp. zn. pred OS GA 17C/692/2015. Tým sa žalovaná zbavila všetkého majetku relevantnej hodnoty, ktorý mala. Ešte pred predajom tohto rodinného domu so záhradou, sa žalobca domáhal zriadenia záložného

práva k danej nehnuteľnosti na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá mu bola vo veci samej súdom prvej inštancie priznaná. Hoci súd prvej inštancie zriadil záložné právo (Uznesenie 8C/11/2018 - 28), odvolací súd ho zrušil (Uznesenie KS TT 23Co/176/2018), lebo vraj nebol preukázaný úmysel žalovanej s nehnuteľnosťou nakladať. A tak žalovaná danú nehnuteľnosť hneď po zrušení záložného práva krajským súdom predala. Žalobca, keď zistil predaj posledného majetku žalovanej, podal na súd návrh na neodkladné opatrenie, aby súd zakázal žalovanej nakladať s peňažnými prostriedkami na bankových účtoch aj s hotovostnými peňažnými prostriedkami do výšky potrebnej na uspokojenie jeho istiny a časti príslušenstva a náhrad súdnych trov. Súd uznesenie vydal pod 8C/11/2018-163. Avšak žalovaná podľa žalobcovi dostupných informácií predmetný súdny zákaz nerešpektovala a peňažné prostriedky míňala na svoje potreby, nehľadiac na pohľadávku žalobcu. O uvedenom svedčí aj screenshot obrazovky mobilu, ktorý predložila žalovaná, o ktorom tvrdí, že je nejakým potvrdením z banky (?!), pričom z uvedeného je zrejme len to, že na jej účte sa peňažné prostriedky z predaja nehnuteľností nenachádzali ani nenachádzajú, hoci na tento účet mali byť podľa kúpnej zmluvy poukázané a súd jej zakázal s nimi nakladať v zmysle uznesenia 8C/11/2018-163. Keď žalobca zistil, že žalovaná súdny zákaz (neodkladné opatrenie) zrejme nerešpektuje, a napriek neodkladnému opatreniu peniaze míňa, podal návrh aj na zabezpečovacie opatrenie vo forme zriadenia záložného práva na bankový účet. Súd jeho návrhu vyhovel uznesením pod 8C/11/2018-198. V danom prípade zabezpečenia zaplatenia peňažnej pohľadávky, kedy žalovaná nevlastní žiadnu nehnuteľnosť ani osobné motorové vozidlo, ani iný majetok relevantnej hodnoty, ani nemá na bankovom účte peňažné prostriedky v potrebnej výške na zaplatenie zabezpečovanej pohľadávky (hoci ich tam mala mať vzhľadom na ňou realizovaný predaj nehnuteľností), vzhľadom na povahu a právne nejasnosti okolo konceptu záložného práva na bankovom účte, a najmä vzhľadom na správanie sa žalovanej, kedy sa majetku zbavila len čo mohla, t.j. nehnuteľnosť predala hneď po zrušení súdneho záložného práva; s peniazmi z predaja naložila tak, aby znemožnila uspokojiť pohľadávku žalobcu, pričom zrejme nerešpektovala neodkladné opatrenie súdu, je zrejme, že nie je dostatočné pre zabezpečenie pohľadávky žalobcu len jediné z predmetných opatrení súdu, ale sú potrebné obe, t.j. aj neodkladné opatrenie zakazujúce nakladanie s peňažnými prostriedkami vo výške zabezpečovanej dlžnej pohľadávky ako aj záložné právo na bankový účet, na ktorý mali byť vyplatené peňažné prostriedky z predaja nehnuteľností, a to vo výške aspoň čiastočne pokrývajúcej pohľadávku, ktorú žalovaná dlhuje žalobcovi. Odvolaniami napádané uznesenia Okresného súdu Galanta sp. zn. 8C/11/2018-163 a sp. zn. 8C/11/2018-198 sú po skutkovej aj právnej stránke správne a vychádzajú z riadneho a logického vyhodnotenia predložených listinných dôkazov v ich vzájomnej súvislosti. Navrhuje, aby súd druhej inštancie obe uznesenia potvrdil ako právne a vecne správne, príp. aby podané odvolania žalovanej zamietol.

Za účelom efektívneho zabezpečenia žalovanej pohľadávky je potrebné, aby nielen bolo zriadené záložné právo k bankovému účtu žalovanej, ale aby bolo žalovanej aj zakázané nakladať s peňažnými prostriedkami, a to tak ako to bolo učené predmetnými uzneseniami OS GA sp. zn. 8C/11/2018-163 a sp. zn. 8C/11/2018-198. Hlavným dôvodom pritom je, že: 1) záložné právo k bankovému účtu samo o sebe nezabezpečuje dostatočne žalovanú pohľadávku, a to aj preto, lebo na danom bankovom účte neboli a nie sú v čase účinnosti tohto zabezpečovacieho opatrenia dostatočné finančné prostriedky vo výške zabezpečovanej pohľadávky, hoci tam byť mali, lebo tento bankový účet bol platobným miestom pre zaplatenie kúpnej ceny za prevádzané nehnuteľnosti (a to ako za nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu, ktorú žalobca predával prostredníctvom žalovanej ako splnomocnenkyne, tak aj z predaja nehnuteľností darovaných žalobcom žalovanej, ktoré žalovaná predávala vo svojom mene a na svoj účet, hoci žalobca sa domáha ich vrátenia) a zároveň žalovanej bolo zakázané neodkladným opatrením s týmito nakladať do výšky časti zabezpečovanej pohľadávky a 2) za účelom zabezpečenia danej pohľadávky je potrebný aj zákaz pre žalovanú nakladať s peňažnými prostriedkami do výšky zabezpečovanej pohľadávky, ktoré žalovaná z účtu vybrala pred jeho zablokovaním zo strany banky alebo ktoré získala do svojho majetku a neboli pripísané na predmetný bankový účet, ale s nimi disponuje žalovaná v hotovosti alebo si ich dala pripísať na iné bankové účty. Žalovaná musí aj platiť svoje dlhy, a preto len nad rámec dlžnej sumy môže voľne nakladať so svojimi peňažnými prostriedkami a najmä bola to žalovaná, ktorá sa účelovo zbavila majetku podstatne vyššej hodnoty, než ako bola zabezpečovaná pohľadávka a preto teraz nemôže apelovať na súd, že je slobodná nemajetná matka dvoch detí (do ktorej situácie sa tiež dostala sama a nezabavuje ju povinnosť platiť dlhy, ktorých vznik sama svojím úmyselným konaním spôsobila).

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti

rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku) a že žalovaná použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d), f), g) Civilného sporového poriadku), v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

8. V zmysle § 343 Civilného sporového poriadku, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (ods. 1). Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra (ods. 2). Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím (ods. 3).

9. V zmysle § 344 Civilného sporového poriadku, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

10. Zabezpečovacím opatrením súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži však len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra. Zabezpečovacie opatrenie má prednosť pred neodkladným opatrením, ktoré súd nariadi iba za predpokladu, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

11. Z vyššie uvedeného vyplýva, že dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. V prípade zabezpečovacieho opatrenia slúžiacemu zamedzeniu obavy z ohrozenia exekúcie potom zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania z rozhodnutia povinnej osoby, čo aj obvykle v súčinnosti s inými osobami stojacimi mimo okruh strán konania v konkrétnej veci, mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby z rozhodnutia oprávnenej úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti (oboje za predpokladu, že navzdory existencii vykonateľného rozhodnutia povinný odmietne uloženú povinnosť splniť dobrovoľne). Existencia takejto obavy nie je síce prítomnou vždy, na jej prítomnosť však nemožno usudzovať iba z vyvíjania povinným aktivít týkajúcich sa či už jeho majetku v smere zbavenia sa ho alebo iných faktorov podmieňujúcich schopnosť splnenia povinnosti, o ktorú v konaní ide, ale i v širších súvislostiach. Tými vo vzťahu k majetku spôsobilému na uspokojenie pohľadávky tvoriacej predmet sporu treba rozumieť predovšetkým otázku existencie iného majetku povinného, než toho majúceho byť dotknutého zabezpečovacím opatrením, teda konkrétne aj vyhodnotenie, či po naplnení hroziacej obavy zbavenia sa povinným nejakého majetku tomuto ostane ešte nejaký iný majetok, ktorý by bol spôsobilý samostatne poslúžiť potenciálnemu exekučnému vymoženiu prisúdenej pohľadávky. V prípadoch nakladania s vlastníckym právom k nehnuteľnostiam totiž treba zobrať do úvahy predovšetkým to, že ak by povinný už urobil právny úkon smerujúci k zbaveniu sa vlastníctva, nie je tu prakticky žiadny efektívny prostriedok schopný zabrániť, aby došlo aj k evidencnej zmene vlastníckeho práva v príslušnej evidencii (v katastri). Práve preto robenie púhych faktických úkonov smerujúcich k prevodu vlastníctva nemá na potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zásadný vplyv, aj keď robenie takýchto úkonov je na druhej strane nepochybne dostatočným svedectvom záujmu nakladať s vecami.

12. Dokazovanie v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd

prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP), pričom súd je povinný s nimi postupovať v úzkej súčinnosti. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv prostredníctvom vydaného zabezpečovacieho opatrenia. Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutné, aby strana osvedčila potrebu nevyhnutnej ochrany jej práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže dôvodná obava z ohrozenia exekúcie. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť jeho prostredníctvom ochrana, ale i osvedčenie, že je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre rozhodnutie súdu o zabezpečovacom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Súd prvej inštancie vyhovel návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu, že mal súd osvedčenú obavu, že v prípade žalobcovho úspechu v tomto spore bude exekúcia na vymoženie priznanej pohľadávky ohrozená.

14. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a zriadil záložné právo na bankový účet žalovanej.

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní potrebnom na vydanie rozhodnutia dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

16. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchyliť, a preto nemôže dať za pravdu žalovanej, ktorá v odvolaní navyše neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie správne skúmal splnenie podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a správne dospel k záveru, že tieto v danom prípade nie sú splnené, čo aj správne odôvodnil. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

17. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že žalobca odvodzuje svoju požiadavku na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu, že mal súd osvedčenú obavu, že v prípade žalobcovho úspechu v tomto spore bude exekúcia na vymoženie priznanej pohľadávky ohrozená. Pri svojich úvahách, v rámci ktorých odvolací súd hodnotil dôvodnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, vychádzal zo skutočnosti bez toho, aby prejudikoval rozhodnutie vo veci samej, že predmetom konania vo veci samej je nárok na zaplatenie sumy 36.000 eur s príslušenstvom z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Aby bolo možné v prejednávanej veci vyhovieť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, musí žalobca aspoň osvedčiť základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia, ako i obavu z ohrozenia výkonu rozhodnutia.

18. Žalobca podaným návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sleduje ochranu záujmov žalobcu, odstránenie obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia mohol byť ohrozený. Predmetný nárok žalobcu bol v danej veci súdom prvej inštancie priznaný rozsudkom č.k. 8C/11/2018-125 zo dňa 4.4.2019, žalovaná podala proti nemu odvolanie, o ktorom doposiaľ rozhodnuté nebolo, teda rozsudok t.č. nie je právoplatný. Odvolací súd je preto toho názoru, že predpoklad pre nariadenie

zabezpečovacieho opatrenia, a to osvedčenie nároku žalobcu uplatňovaného žalobou, je daný. Vo vzťahu k ďalšej základnej podmienke pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to o existencii obavy z ohrozenia exekúcie budúceho rozhodnutia, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje jej splnenie. Z pripojeného spisu Okresného úradu Galanta, katastrálny odbor č. 2229/19 vyplýva, že rozhodnutím zo daň 28.5.2019 bol povolený vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v katastrálnom území F. na LV č. XXX, pozemok parc. č. 6773/2 - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 628 m², pozemok parc. č. 6773/3 - záhrada o výmere 695 m², stavba so súpisným číslom XXX - rodinný dom na pozemku s parc. č. 6773/2 - zastavaná plocha a nádvorie v podiele 1/1 v prospech : A. K., nar. XX.XX.XXXX, C. XX na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi predávajúcim - žalovanou a kupujúcim - A. K.. Z kúpnej zmluvy zo dňa 20.5.2019 medzi predávajúcou - žalovanou a kupujúcim - A. K. vyplýva z článku IV bod. 1. dohodnutá kúpna cena vo výške 66.000 eur, ktorá bude zaplatená kupujúcim nasledovným spôsobom: prvá časť kúpnej ceny vo výške 15.000 eur bude uhradená predávajúcemu v hotovosti pri podpise zmluvy, druhá časť vo výške 17.000 eur bude uhradená do 10 pracovných dní od podpisu tejto zmluvy bezhotovostným prevodom na bankový účet IBAN: P XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, tretia časť vo výške 17.000 eur bude uhradená do 20 pracovných dní od podpisu tejto zmluvy bezhotovostným prevodom na bankový účet IBAN: P XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, štvrtá časť vo výške 17.000 eur bude uhradená do 30 pracovných dní od podpisu tejto zmluvy bezhotovostným prevodom na bankový účet IBAN: P XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Tým je osvedčená hrozba, nakoľko žalovaná predala nehnuteľnosti, toto jej konanie vzbudzuje oprávnenú obavu žalobcu, že predmetný nárok vo výške 36.000 eur s príslušenstvom nebude žalovanou uspokojený. Týmto spôsobom sa posilňuje vykonateľnosť pohľadávky žalobcu v exekučnom konaní. Pokiaľ ide o majetok žalovanej, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, súd prvej inštancie zohľadnil aj zásadu primeranosti zásahu do majetkových práv žalovanej. Zároveň je primeraný pomer medzi pohľadávkou na zabezpečenie ktorej sa zriaďuje zabezpečovacie opatrenie a rozsahom zabezpečenia.

19. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu, že napadnuté rozhodnutie súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil, odvolací súd uvádza, že rozhodnutie rešpektuje zásady uvedené v § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, je preskúmateľné. Dôvody rozhodnutia uvedené v jeho odôvodnení sú jasné a presvedčivé.

20. Žalovaná v odvolaní argumentuje aj tým, že ako súd mohol vydať neodkladné opatrenie, a to zákaz nakladať s finančnými prostriedkami vo výške 36.000 eur a následne vydať v totožnej veci zabezpečovacie opatrenie, a to zriadiť záložné právo na bankový účet žalovanej vedený v A. Q., a.s., IBAN: P XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, na zabezpečenie zaplata peňažnej pohľadávky žalobcu vo výške 36.000 eur s príslušenstvom. Žalovaná uvádza, že má tohto času na bankovom účte vedenom v A. Q., a.s., IBAN: P XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX blokáciu vo výške takmer 76.000 eur. K uvedenému odvolací súd uvádza, že vzťah medzi neodkladným a zabezpečovacím opatrením je vyjadrený v § 324 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Vo všeobecnosti ide o vzťah subsidiarity neodkladného opatrenia k zabezpečovaciemu opatreniu. Vzhľadom na predmetný vzťah bude v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ak ochrana, ktorá sa má ním sledovať, sa poskytuje peňažnému nároku, potrebné zdôvodniť, prečo sledovaný účel nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Ako bolo podrobne uvedené vyššie zákonné predpoklady pre nariadenie predmetného zabezpečovacieho opatrenia boli splnené, sledovaný účel je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

21. Vychádzajúc z dosiaľ osvedčeného tvoriaceho obsah spisu, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že základné podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v danom prípade boli splnené, v dôsledku čoho súd prvej inštancie správne zriadil záložné právo na bankový účet žalovanej. Odvolací súd, keďže podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, tak ako žiadal žalobca splnené boli a súd prvej inštancie návrhu správne vyhovel, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku vecne správne s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil.

22. O prípadnej náhrade trov odvolacieho konania bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa bude končiť konanie vo veci samej (§ 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

23. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je dovolanie prípustné (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).